

Sygn. akt VI Ka 130/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Irena Śmietana
Sędziowie:	SO Irena Linkiewicz SO Elżbieta Kosecka - Sobczak (spr.)
Protokolant	sekr.sądowy Aneta Zembrzaska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Jerzego Adamowskiego

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2013r.

sprawy R. K.

oskarżonego z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30.06.2000r. prawo własności przemysłowej

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego Ośrodka (...) Prokuratury Rejonowej w Ostródzie z siedzibą w M.

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostródzie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w M.

z dnia 31 grudnia 2012 r., sygn. akt VII K 478/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje jako kwalifikację prawną rozstrzygnięcia zawartego w pkt. II o przepadku dowodów rzeczowych art.44§6kk,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt VI Ka 130/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ostródzie, Zamiejscowy VII Wydział Karny w M. wyrokiem z dnia 31 grudnia 2012r. w sprawie o sygn. akt VII K 478/12 uznał oskarżonego R. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że w okresie do dnia 17.09.2012 r. na stoisku handlowym w M. przy ulicy (...) dokonywał obrotu towarem w postaci odzieży oznaczonej podrobionymi znakami towarowymi Puma, N., Adidas w postaci: skarpet oznaczonych znakiem towarowym PUMA w ilości 3 par; skarpet oznaczonych znakiem towarowym N. w ilości 6 par; skarpet oznaczonych znakiem towarowym ADIDAS w ilości 13 par; bluz oznaczonych znakiem towarowym N. w ilości 8 sztuk i bluz oznaczonych znakiem towarowym ADIDAS w ilości 7 sztuk, w okolicznościach wskazujących na uczynienie z

popelnionego przestępstwa stałego źródła dochodu, tj. o czyn z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30.06.2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 49, poz. 508 z 2001 r. z późn. zm.) i za to na podstawie tego przepisu i przy zastosowaniu art. 58 § 3 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 15 złotych. Ponadto na podstawie art. 44 § 1 kk orzekł o przypadku na rzecz Skarbu Państwa - Urzędu Skarbowego w O. dowodów rzeczowych w postaci: skarpet oznaczonych znakiem towarowym PUMA w ilości 3 par, skarpet oznaczonych znakiem towarowym N. w ilości 6 par, skarpet oznaczonych znakiem towarowym ADIDAS w ilości 13 par, bluz oznaczonych znakiem towarowym N. w ilości 8 sztuk, bluz oznaczonych znakiem towarowym ADIDAS w ilości 7 sztuk. Orzeczenie to zawiera także rozstrzygnięcie o kosztach sądowych, od uiszczenia których zwolniono oskarżonego w całości.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Ośrodka (...) Prokuratury Rejonowej w Ostródzie z siedzibą w M. zaskarżając go w części dot. orzeczenia środka karnego w postaci przypadku przedmiotów na niekorzyść oskarżonego. W apelacji na zasadzie art. 427§2 kpk i art. 438 pkt. 1 kpk zarzucił wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 44 § 6 kk poprzez niezastosowanie tego przepisu jako podstawy orzeczenia przypadku dowodów rzeczowych w postaci odzieży oznaczonej podrobionymi znakami towarowymi i orzeczenie przypadku dowodów rzeczowych na podstawie art. 44 § 1 kk.

Stawiając ten zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w pkt. II wyroku jako podstawy orzeczenia przypadku dowodów rzeczowych artykułu 44 § 6 kk, a w pozostałym zakresie o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora Rejonowego jako zasadna zasługiwała na uwzględnienie, gdyż rozpoznając przedmiotową sprawę Sąd Rejonowy, dopuścił się uchybienia prawa materialnego, które skutkować musiało zmianą zaskarżonego orzeczenia.

Co prawda Sąd I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie w trybie art. 335 § 1 kpk w zw. z art. 343 kpk i ujawnił zgromadzony w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, który następnie poddał trafnej analizie, a na tej podstawie wyprowadził całkowicie słuszne wnioski, zarówno co do winy oskarżonego w zakresie przypisanego mu przestępstwa, jak i subsumcji prawnej jego zachowań pod wskazane przepisy prawne, co do istoty prawidłowo też orzekł w zakresie kary zasadniczej i orzeczenia przypadku przedmiotów. Rozstrzygnięcia te co do zasady były zgodne z zawartym w akcie oskarżenia wnioskiem o wydanie na zasadzie art.335§1kpk wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy.

Sąd Odwoławczy podzielił jednak zasadność zarzutu podniesionego w apelacji przez Prokuratora odnośnie naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa materialnego poprzez niezasadne wskazanie jako podstawy rozstrzygnięcia zawartego w pkt. II zaskarżonego wyroku art.44§1kk (przy czym należy podkreślić, że również prokurator pierwotnie we wniosku złożonym w trybie art.335 kpk błędnie postulował by orzeczenie o przypadku dowodów rzeczowych oprzec na art.44§1kk).O obrazie prawa materialnego można mówić wtedy, gdy do prawidłowo ustalonego stanu faktycznego (gdy ustalenia faktyczne nie są kwestionowane), sąd wadliwie zastosował normę prawną lub bezzasadnie jej nie zastosował (patrz: wyrok SA w Krakowie z dnia 04.08.2009r. w sprawie II AKa 143/09, publ. KZS 2009/7-8/60). I z taką sytuacją-obrazy prawa materialnego mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Zgodnie z poglądem zawartym w komentarzu J. R. (Lex 2009) do art. 306 ustawy - Prawo własności przemysłowej (p.w.p.) towary stanowiące znamię typów czynów przestępnych spenalizowanych w art. 305 p.w.p. należy kwalifikować - w zależności od zrealizowanej przez sprawcę postaci czynności wykonawczej - bądź jako przedmioty pochodzące bezpośrednio z popełnienia przestępstwa (oznaczanie towarów znakiem towarowym), których przypadek przewiduje art. 44 § 1 kk, bądź też w wypadku dokonania obrotu tak oznaczonymi przedmiotami jako przedmioty określone w art. 44 § 6 kk, z uwagi na skazanie sprawcy za przestępstwo polegające na naruszeniu zakazu obrotu określonymi przedmiotami. Skoro więc oskarżonego R. K. w pkt. I zaskarżonego wyroku uznano za winnego dokonywania obrotu towarem w postaci skarpet i bluz oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi Puma,

N. i Adidas, to niewątpliwie przy formułowaniu rozstrzygnięcia o przepadku dowodów rzeczowych tj. towaru stanowiącego znamię typu czynu przestępnego, przy przypisaniu dokonywania obrotu takim towarem, została wskazana nieprawidłowa podstawa prawna z art. 44§1kk, zamiast właściwej tj. art.44§6 kk. Tak więc w przedmiotowej sprawie niewątpliwie doszło do obrazy przepisu prawa materialnego poprzez niewłaściwe powołanie art. 44§1kk jako podstawy rozstrzygnięcia przyjętego w pkt. II zaskarżonego wyroku, a stwierdzenie takiego uchybienia musiało spowodować zmianą zaskarżonego orzeczenia i to w taki sposób, jaki postulował w apelacji prokurator.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 kpk zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął jako kwalifikację prawną rozstrzygnięcia zawartego w pkt. II o przepadku dowodów rzeczowych art.44§6kk, zaś w pozostałej części zaskarżony wyrok jako w pełni słuszny i trafny utrzymał w mocy.

Ponieważ potrzeba zmiany wyroku wynikała z błędu sądu I instancji to sąd odwoławczy uznał, że względy słuszności przemawiają za zwolnieniem oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 §1 kpk.